

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 25 lipca 2019 roku

Pozwem z dnia 27 kwietnia 2018 roku powódki M. A. oraz małoletnia A. A. reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego M. A. wniosły przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę na rzecz M. A. kwoty 9 300 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 maja 2017 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i kwotę 1 518,22 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 maja 2017 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania oraz zasądzenie na rzecz A. A. kwoty 1000 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 maja 2017 roku do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu podano, że w dniu 10 stycznia 2017 roku powódki ucierpiały w wypadku komunikacyjnym. Sprawczyni zdarzenia została ukarana mandatem karnym. W Szpitalu (...) w N. u M. A. stwierdzono skręcenie szyi i stłuczenie klatki piersiowej i głowy. Od dnia 10 stycznia 2017 roku do dnia 27 lutego 2017 roku powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim. Po wypadku wymiotowała, odczuwała zawroty i bóle głowy, bóle w klatce piersiowej, bóle kręgosłupa, drętwienie kończyn. Przez okres jednego miesiąca od dnia wypadku nosiła kołnierz ortopedyczny. Powódka odczuwa dolegliwości bólowe w trakcie pracy i codziennych czynności w domu. Zażywanie leków przeciwbólowych powoduje u niej bóle żołądka. Wskutek zdarzenia nie jest w stanie aktywnie spędzać wolnego czasu, nie ma ochoty wychodzić z domu, jest negatywnie nastawiona do rzeczywistości jak również niechętnie wsiada do samochodu. Na skutek leczenia powódka poniosła koszty w wysokości 1 108 złotych. Ponadto powódka poniosła koszty w wysokości 410,22 złotych za opłacenie przedszkola małoletniej córce w okresie kiedy nie przebywała w przedszkolu na skutek wypadku. Powódka A. A. po wypadku odczuwała silny stres na skutek czego wstrzymywała moc i odczuwała lęk przed jazdą samochodem. Od dnia 10 stycznia do 14 lutego 2017 roku nie korzystała z opieki przedszkolnej z uwagi na lęk do jazdy samochodem i niechęć opuszczania miejsca zamieszkania. Małoletnia musiała jeździć do szkoły z dwoma osobami dorosłymi oraz podróżować w foteliku na przednim siedzeniu do spowodowane było uczestnictwem w wypadku. Do dnia dzisiejszego małoletnia w samochodzie zachowuje się nerwowo i reaguje paniką i płaczem na odgłos rozbitych przedmiotów. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił na rzecz M. A. 700 złotych tytułem zadośćuczynienia i 55,10 zł tytułem odszkodowania. Pozwany odmówił wypłacenia na rzecz małoletniej pozwanej jakiegokolwiek kwoty. (k. 4-11)

W dniu 4 czerwca 2017 roku pozwany wniósł odpowiedź na pozew wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu podał, że w wyniku postępowania likwidacyjnego stwierdzono, że małoletnia powódka nie doznała obrażeń ciała w związku z czym nie wypłacił na jej rzecz zadośćuczynienia, zaś powódka nie dostarczyła dokumentacji medycznej świadczącej o doznaniu przez A. A. rozstroju zdrowia. Ponadto rodzice małoletniej nie skierowali córki na terapię co świadczyłoby o negatywnych skutkach wypadku. Wskazał, że wypłacone na rzecz M. A. kwoty 700 złotych tytułem zadośćuczynienia i 55,10 zł tytułem odszkodowania są adekwatne. Podniósł iż powódka nie wykazała zasadności poniesionych kosztów leczenia. (k. 49-51).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 10 stycznia 2017 roku o godzinie 6.55 w N. na ul. (...), na wysokości przedszkola językowo - sportowego doszło do wypadku drogowego, w którym kierująca pojazdem marki S. (...) nr rej. (...) najechała na tył pojazdu marki V. (...) nr rej. (...). W pojeździe marki V. znajdowały się kierująca pojazdem M. A., B. P., zaś na tylnym siedzeniu w foteliku A. A.. Na kierującą samochodem S. (...) M. T. nałożono mandat karny. W chwili zdarzenia M. T. była ubezpieczona w (...) S.A., nr polisy (...).

Dowód : zaświadczenie K. N. z 7 lutego 2017 roku k. , zeznanie powódki M. A. k. 106-107, zeznania świadka B. P. k. 108

Bezpośrednio po wypadku M. i A. A. zostały przewiezione do Szpitala (...) w N.. M. A. odczuwała bóle głowy, szyi, klatki piersiowej i nudności. U powódki rozpoznano skręcenie szyi oraz stłuczenie klatki piersiowej i głowy.

Dowód: karta informacyjna leczenia ambulatoryjnego M. A. k. 17, historia zdrowia i choroby leczenia ambulatoryjnego k. 21-23, zeznania powódki M. A. k. 106-107, zeznania świadka B. P. k. 108

M. A. odczuwała skutki po wypadku drogowym poprzez zmniejszenie komfortu życiowego. Powódka cierpiała z powodu bólu oczu, drętwienia nóg, niewyspania i bóli kręgosłupa. Przed wypadkiem nie odczuwała żadnych dolegliwości bólowych kręgosłupa. Powódka nie była w stanie jeździć na nartach i na rowerze. Czasami zwalniała się wcześniej z pracy wskutek dolegliwości bólowych. Ból sprawiała jej zwykle czynności życiowe takie jak praca na grządce i sprzątanie. Od czasu do czasu przy pracach domowych pomagała jej matka S. W.. Powódka zażywa tabletki i leki przeciwbólowe.

Dowód: zeznanie powódki M. A. k. 107, zeznania świadka S. W. k. 107, zeznania świadka B. P. k. 108

W wyniku wypadku M. A. doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia klatki piersiowej i głowy. U powódki nie wystąpił trwały ani długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Skręcenie kręgosłupa szyjnego nie spowodowało uszkodzenia struktur układu nerwowego, przebyty uraz głowy był powierzchowny, bez uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Przebyty uraz klatki piersiowej również nie spowodował uszkodzenia struktur układu nerwowego. Bezpośrednio po wypadku i przez okres kilku tygodni utrzymywały się dolegliwości bólowe o dość dużym nasileniu, zmniejszały się one stopniowo, obecnie mają charakter niestały i zmienne nasilenie. Nie są na tyle dotkliwe by powodować konieczność pomocy lekarza. Obecnie u powódki nie występują ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu w zakresie codziennych obowiązków, pracy biurowej, jazdy na nartach, rowerze i w chodzeniu po górach. Przebyte urazy nie wpływają na funkcjonowanie powódki w przyszłości. Skręcenie kręgosłupa szyjnego, uraz klatki piersiowej i uraz głowy nie spowodowały uszkodzenia obwodowego i ośrodkowego układu nerwowego. Odbyte przez powódkę leczenie było skuteczne. Dolegliwości bólowe powódka odczuwała najsilniej bezpośrednio po wypadku, które wraz z podjętym leczeniem stopniowo się zmniejszało, co trwało około osiem tygodni.

Dowód: opinia sądowa lekarska biegłego z zakresu traumatologii i ortopedii z dnia 11.12.2018 r. k. 125, uzupełnienie opinii sądowo-lekarskiej z zakresu traumatologii i ortopedii z dnia 04.02.2019 r. k. 152, opinia sądowo-lekarska biegłego neurolog k. 172-173

Małoletnia A. A. po wystąpieniu zdarzenia miała problem z oddawaniem moczu co było spowodowane stresem związanym z uczestnictwem w wypadku. Występował u niej strach przed jazdą samochodem. W początkowym okresie po wypadku A. A. budziła się w nocy z płaczem. W dalszym ciągu w trakcie jazdy samochodem powódka boi się, zwracając uwagę by kierującą pojazdem M. A. uważała na samochody jadące za ich pojazdem. Ponadto jest wyczulona na głośniejsze dźwięki.

Dowód: zeznania powódki M. A. k. 107, zeznania świadka S. W. k. zeznania świadka B. P. k. 108

W dniu 1 lutego 2017 roku M. A. poniosła koszty w wysokości 8 złotych za badanie oznaczenia poziomu kreatyniny. W dniu 2 lutego 2017 roku M. A. wykonała badanie MR głowy, za które zapłaciła kwotę w wysokości 550 złotych. W dniu 8 marca 2017 roku M. A. udała się na konsultację neurologiczną, za co uiściła kwotę 100 złotych. W dniu 17 marca 2017 roku M. A. wykonała badanie MR kręgosłupa szyjnego za co zapłaciła 450 złotych. Poniesione przez powódkę koszty leczenia związane były z leczeniem ujemnych następstw przebytego wypadku drogowego.

Dowód: badanie MR głowy z dnia 2 lutego 2017 roku k. 24, badanie MR kręgosłupa szyjnego k. 25, faktura za badanie MR głowy k. 35, faktura za badanie MR kręgosłupa szyjnego k. 36, rachunek nr (...) k. 37, paragon za kreatyninę k. 38, potwierdzenie przyjęcia zlecenia na kreatyninę k. 39, opinia sądowa lekarska biegłego z zakresu traumatologii i ortopedii z dnia 11.12.2018 r. k. 125

W wyniku wypadku A. A. nie uczęszczała do Niepublicznego Przedszkola (...) w N. w dniach 10 stycznia 2017 roku do 14 lutego 2017 roku. M. A. wpłaciła na rachunek przedszkola kwoty czesnego za miesiące styczeń i luty 2017 roku w kwotach po 339 złotych.

Dowód: karta zgłoszenia dziecka do przedszkola k. 41, potwierdzenie przelewu z dnia 25 stycznia 2017 roku k. 44, potwierdzenie przelewu z dnia 1 lutego 2017 roku k. 45, dokumenty w aktach postępowania likwidacyjnego k. 8 akt likwidacyjnych – płyta CD

W dniu 18 kwietnia 2017 roku powódka w ramach postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła do ubezpieczyciela o przyznanie kwoty 30 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne oraz silny stres związane z obrażeniami odniesionymi w wyniku wypadku i rozstroju zdrowia, 746,16 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 5000 złotych tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne oraz silny stres związane z obrażeniami odniesionymi w wyniku wypadku i rozstroju zdrowia dla małoletniej córki powódki oraz 339 złotych opłaty za przedszkole pomimo absencji.

Dowód: pismo z dnia 13 kwietnia 2017 roku k. 29, informacja w aktach likwidacyjnych – k. 12 – płyta CD

Pismem z dnia 28 kwietnia 2017 roku (...) S.A. przyznało kwotę 700 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz 55,10 zł tytułem kosztów leczenia.

Dowód: pismo z dnia 28 kwietnia 2017 roku k. 30

Pismem z dnia 22 maja 2017 roku powódka wniosła do ubezpieczyciela (...) S.A. z siedzibą w W. o przyznanie kwoty 29 300 tysięcy złotych tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne oraz silny stres związane z obrażeniami odniesionymi w wyniku wypadku i rozstroju zdrowia, 693,06 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 5000 złotych tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne oraz silny stres związane z obrażeniami odniesionymi w wyniku wypadku i rozstroju zdrowia dla małoletniej córki powódki oraz 339 złotych opłaty za przedszkole pomimo absencji.

Dowód: pismo z dnia 22 maja 2017 roku k. 32

Pismem z dnia 9 czerwca 2017 roku ubezpieczyciel nie stwierdził podstaw do przyznania na rzecz małoletniej A. A. zadośćuczynienia oraz odszkodowania związanych z wypadkiem z dnia 10 stycznia 2017 roku.

Dowód: pismo z dnia 9 czerwca 2017 roku k. 34

Pismem z dnia 19 czerwca 2017 roku (...) S.A. z siedzibą w W. nie stwierdziło podstaw do zmiany dotychczasowego stanowiska w zakresie przyznanego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę związaną z wypadkiem z dnia 10 stycznia 2017 roku.

Dowód: pismo z dnia 19 czerwca 2017 roku k. 33

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów. Sąd oparł się na zeznaniach powódki oraz świadków S. W. i B. P.. Zeznania korelowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały w zakresie zaistnienia wypadku komunikacyjnego, doznanych przez powódkę M. A. obrażeń, związanych z nimi ograniczeni i dolegliwości oraz negatywnymi przeżyciami psychicznymi, które wystąpiły u A. A. po zdarzeniu będącym przedmiotem niniejszej sprawy. Sąd odmówił przydania wiarygodności treści zeznań jedynie w takim zakresie w jakim wynikało z nich iż M. A. w dalszym ciągu odczuwa skutki wypadku.

Powyzsze twierdzenia pozostawały w sprzeczności z dopuszczonymi przez Sąd dwiema opiniami biegłych, które Sąd uznał za pełne, spójne i logiczne. Zarówno z opinii biegłego z zakresu traumatologii i ortopedii, uzupełnionej na piśmie na skutek zarzutów strony powodowej jak i biegłej z zakresu neurologii jednoznacznie wynika iż doznane przez

powódkę M. A. urazy nie mają w chwili obecnej ujemnego wpływu na jej codzienne funkcjonowanie i nie jest ona ograniczona ruchowo.

Ponadto Sąd oparł się na zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w tym dokumentacji lekarskiej, gdyż nie znaleziono podstaw do kwestionowania ich prawdziwości i wiarygodności, a dokumenty te nie były podważane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zostało uznane za słuszne co do zasady w odniesieniu do powódki M. A. i A. A., zaś co do wysokości w zakresie roszczeń, z którymi wystąpiła małoletnia powódka.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. W myśl art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W ocenie Sądu zakresie sumy zadośćuczynienia przyznanej na rzecz M. A. wystarczającą do zrekompensowania negatywnych przeżyć fizycznych i psychicznych kwotą jest 7300 złotych ponad wypłaconą już w postępowaniu likwidacyjnym kwotą 700 złotych. Sąd wziął w szczególności pod uwagę wiek poszkodowanej, stopień nasilenia przeżyć fizycznych i psychicznych oraz długotrwałość ich odczuwania przez powódkę. Zważyć trzeba, iż wskutek skręcenia kręgosłupa szyjnego, stłuczenia klatki piersiowej i głowy powódka cierpiała na skutek bólu pleców, odrętwienia nóg i niewyspania. Ból uniemożliwiał jej zwiększoną aktywność fizyczną zarówno przy codziennych czynnościach domowych jak i związanych z uprawianiem rekreacji (jazda na nartach, chodzenie po górach). Równocześnie Sąd stwierdził, że żądana przez powódkę kwota zadośćuczynienia w wysokości 9300 zł byłaby wygórowana i nie znajdowała uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym w zakresie poniesionej w związku z wypadkiem krzywdy. Podkreślić należy, iż odbyte przez powódkę leczenie w ciągu około 8 tygodni po wypadku skutecznie wyeliminowało odczuwane dolegliwości bólowe. Nadto wypadek samochodowy nie sprawił by u powódki trwały bądź długotrwały uszczerbek na zdrowiu jak również nie skutkował uszkodzeniem układu nerwowego. Aktualnie przebyte urazy nie wpływają na jej funkcjonowanie w życiu codziennym oraz nie występuje ryzyko by miały one wpływać na jej życie w przyszłości. Dlatego też, mając na uwadze przytoczone powyżej okoliczności Sąd uznał, że łączna kwota 8000 złotych (zasądzone w postępowaniu 7300 zł wraz z kwotą 700 zł wypłaconych w trakcie postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela) w sposób całościowy i odpowiedni uwzględnia doznane przez M. A. ujemne następstwa wypadku drogowego.

Za w całości uzasadnione Sąd uznał roszczenie małoletniej A. A. na kwotę 1000 złotych. Jakkolwiek powódka nie doznała w wypadku obrażeń w sensie fizycznym, nie można abstrahować od przeżyć psychicznych jakie niesie za sobą wypadek samochodowy, w którym udział bierze małe dziecko. Matka powódki wskazywała na negatywne skutki wypadku w codziennym funkcjonowaniu małoletniej córki objawiające się w postaci problemów z oddawaniem moczu, obawą przed jazdą samochodem oraz budzeniem się w nocy z płaczem, które są typowe dla małego dziecka i jego reakcji na silny stres spowodowany wypadkiem komunikacyjnym. Podkreślenia wymaga, że małoletnia powódka w dalszym ciągu odczuwa częściowo skutki wypadku, co objawia się nerwowością w trakcie jazdy samochodem oraz wyczuwaniem na głośniejsze dźwięki. Z tych względów za w pełni zasadne uznane zostało roszczenie powódki w kwocie 1000 złotych.

Sąd w całości przyznał żadaną przez powódkę M. A. kwotę 1518 zł tytułem odszkodowania. Na wskazaną sumę pieniężną składają się kwoty poniesione w związku z leczeniem związanym z uszkodzeniami doznanymi na skutek wypadku drogowego tj. 550 zł za badanie MR głowy, 450 zł za badanie MR kręgosłupa szyjnego, 100 zł za konsultację neurologiczną oraz 8 zł za badanie poziomu kreatyniny. Koszty te zostały poniesione w związku z wypadkiem.

Ponadto na poczet przyznanego odszkodowania Sąd przyznał powódce 410,22 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych w związku z opłacaniem czesnego w przedszkolu, do którego uczęszcza A. A.. Powódka M. A. uiściła czesne za miesiące styczeń i luty 2017 r. w kwotach po 339 zł, pomimo tego, iż małaletnia nie uczęszczała do przedszkola przez 22 dni w miesiącu styczniu i 14 dni w miesiącu lutym na skutek przebytego wypadku drogowego. Proporcjonalnie do liczby dni w obu miesiącach, w trakcie których A. A. była nieobecna w szkole Sąd przyznał 240,61 zł za styczeń i 169,54 co dało w sumie kwotę 410,22 zł. Zasadzając kwotę czesnego Sąd miał na uwadze, że powódka była zmuszona ponieść koszty opłat czesnego w przedszkolu pomimo, że małaletnia na skutek wypadku do niego nie uczęszczała.

Odsetki ustawowe za opóźnienie Sąd zasądził na podstawie art. 481, 817 § 1 kc oraz 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U.2018.473.tj.), na podstawie których można się domagać od ubezpieczyciela odsetek ustawowych za opóźnienie jeżeli ubezpieczyciel nie wypłaci świadczenia w ciągu 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Ubezpieczyciel został powiadomiony o szkodzie pismem z dnia 4 kwietnia 2017 roku, jednak brak jest dowodu doręczenia tego pisma ubezpieczycielowi. Z akt szkody k. 12 wynika, że zgłoszenie szkody zostało zarejestrowane w dniu 18.04.2017 roku zatem ustawowy termin 30 dni upływał w dniu 17 maja 2017 roku. Zatem odsetki ustawowe za opóźnienie należą się od dnia 18 maja 2017 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 98 i 100 kpc. M. A. wystąpiła z żądaniem 10 818,22 zł, wygrywając sprawę w 81,5%. Poniesione przez nią koszty procesu stanowią opłata od pozwu w kwocie 541 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł oraz opłata skarbową w kwocie 17 zł, co daje kwotę 3388,77 zł. Strona pozwana poniosła koszty procesu w wysokości 3617 zł (koszty zastępstwa 3600 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł) wygrywając sprawę w 18,5 % wobec czego może się domagać od powódki 669,15 zł. Odejmując koszty należne stronie pozwanej od kosztów należnych stronie powodowej zasądzone od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2719,62 zł. A. A. wystąpiła z żądaniem na kwotę 1000 złotych. Z uwagi na to, że sprawę wygrała w całości Sąd zasądził na jej rzecz całość poniesionych kosztów procesu tj. 5 % opłaty od pozwu w kwocie 50 zł oraz 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Koszty sądowe wyniosły 923,60 zł. Uwzględnivszy, że powódka M. A. wygrała sprawę w 81,5 % zaś strona pozwana w 18,5 % Sąd nakazał ściągnięcie od stron na rzecz Skarbu Państwa odpowiednio kwot 199,87 zł i 752,73 zł.

Z uwagi na powyższe Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów orzekł jak w sentencji.

Sędzia Agnieszka Poręba

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie
2. odpis wyroku doręczyć pełnomocnikom stron,
3. kal. 14 dni

6 września 2019

Sędzia Agnieszka Poręba